

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Filipa 11. (Telefon Nr. 396).

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką 2 K, bez odsyłki 1 K 60 h,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
70 ct. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru 8 h.

Adres na telegramy: Naprzód Kraków.
Konto czekowe Nr 34.095.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt.

Dział inseratowy:

Kraków, ul. Marka 21. (Telef. Nr. 754).

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednosłupowego
drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz
20 halery, następnie po 10 hal. — Nadesłana
od miejsca wiersza drukiem petitem po 40
hal., śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal.
za każdy raz. — Załączniki (prospekty i t. d.)
przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzempl.
dla zamiejscowych, a 1 kor. za 100 egzempl.
dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty po-
cztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca
i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Moralizator.

Baron Bienenrth dał wreszcie znak ży-
cia. Uczynił to oczywiście w Izbie panów,
gdzie każdy minister cesarski, a zwłaszcza
ulubieniec kamaryli może liczyć na chętny
i życzliwy posłuch.

Baron Bienenrth wypowiedział znowu mo-
wę-kazanie na temat zaniechania walk na-
rodowych i obstrukcji parlamentarnej.
Przyczem w wymowny, liryczny niemal
sposób (ułożony przez szefa sekcji p. Sieg-
harta-Singera w biurze prasowym) przy-
pominał, że są dwie alternatywy, albo upa-
dek zupełny parlamentu, albo pra-
ca zgodna prowadząca wszystkich do po-
myślności ekonomicznej.

Rzecz arcyślusna, ale zapytać się go-
dzi, co też sam baron Bienenrth zrobił
dla umożliwienia tej zgodnej pracy w pa-
rlamencie?

Jeżeli przejrzymy czyny obecnego gabi-
netu, to zobaczymy przede wszystkim zu-
pełną bezsilność jego wobec lichwiarzy
agrarnych, wojnę cłową z Serbią i zanie-
dbanie najprostszych obowiązków wobec
masy ludności, gniebionej drożyzną. Zoba-
czymy 300 milionów, wydanych przez mi-
litaryzm bez wiedzy i woli parlamentu,
chłopów bośniackich rzuconych na pastwę
budapeszteńskich i wiedeńskich lichwiarzy,
a Bośnię i Hercegowinę bez konstytucji,
choć w Turcji ta konstytucja istnieje!

Ujrzymy dalej ministra oświaty tegoż ga-
binetu przy robotcie, jak grozi zamknięciem
szkół na prawo i lewo a szczuje przeciw-
ko antyklerykalnym profesorom.

Wkońcu widzimy, że wśród powszechnego
zajętrzenia narodowościowego rząd staje
po stronie Niemców, którzy, zdławiwszy
sejm czeski, ubezpieczają się tymczasem
w swoich niemieckich prowincjach na naj-
dalszą przyszłość.

Te wszystkie czyny rządu osłabiały i
podkopywały parlament i możność spo-
kojnej pracy w najbardziej radykalny spo-
sób, a tymczasem rząd nie ruszył palcem
nawet, aby szkody przez się wyrządzone
naprawić, aby umożliwić kompromisy i
ugody narodów w parlamencie. Przeciwnie,
prasa rządowa, z „N. fr. Presse“ na czele,
szczuła jak szalona przeciwko Czechom i
Słoweńcom. Rząd oddał się w ręce Niem-
ców, a niemądrego p. Głubińskiego wysy-
łał na różne „pertraktacje“, które rządu
do niczego nie obowiązywały.

Wreszcie schował się za osobę cesarza,
aby uwidocznic, że Bienenrth i bez pa-
rlamentu będzie istniał i rządził.

A cała ta komedia niegodna i prow-
okatorska, wszystkie te morały i kazania
mają jedynie pokryć kłopot rządu wobec
uroszczeń Węgrów. Rząd obecnie nie chce

parlamentu, boi się parlamentu, bo wie,
że żaden parlament austriacki nie będzie
robił podarunków Węgrom, a te są po-
trzebne dla specjalnej dworskiej polityki
na Węgrzech.

Więc zdyskretować trzeba parlament,
dać mu ugrzęznąć w błocie, aby było
miejsce na paragraf czternasty, na samo-
wolę rządową! Oto rezultat polityki bar.
Bienenrtha.

Polityka ta, zadając rany parlamentowi,
osłabia jednak w szalony sposób Austrię.
Państwo to kiedyś drogo za te harce ka-
maryli zapłacić będzie musiało...

Podarunki dla gorzelników.

1.

Po raz trzeci przedłożył minister skarbu
Biliński Izbie posłów projekt ustawy o pod-
wyższeniu podatku od wódki. W marcu 1908
wniósł to przedłożenie po raz pierwszy mi-
nister skarbu Korytowski. Wówczas stronni-
ctwa burżuazyjne miały ochotę ustawę tę
szybko uchwalić, ale energiczna opozycja
związku posłów socjalno-demokratycznych
zapobiegła temu. Zamiast nad podatkiem wód-
czanym musiały wtedy Izba posłów obrado-
wać nad szeregiem rzeczywiście naglących
wniosków socjalno-demokratycznych, jak:
wniosek tow. Elderscha o zaprowadzenie
ubezpieczenia na starość, przyczem br. Beck
się zobowiązał przedłożyć parlamentowi 3 li-
stopada 1908 projekt ustawy o ubezpieczeniu
społecznym; wniosek tow. dra Adlera, zapo-
mocą którego wymuszono zakaz używania
białego fosforu w fabrykacji zapalek; wni-
sek tow. dra Soukupa o zaprowadzenie cztero-
przymiotnikowego prawa wyborczego do sej-
mów; wniosek tow. Daszyńskiego o budowę
kanału Dunaj-Wiśla. Rząd br. Becka nie
przeparł tedy przedłożenia wódczanego; rząd
br. Bienenrtha wniósł je nanowo, ale obstruk-
cja czeska uniemożliwiła obrady nad niem.
Po otwarciu nowej sesji zostało wniesione
ponownie, po raz trzeci.

W najważniejszym punkcie nie różni się
trzeci przedłożenie wódczane od obu po-
przednich: wysokość podatku wódczanego
jest we wszystkich trzech przedłożeniach je-
dnakowo oznaczona. I wedle nowego przedło-
żenia ma podatek od litra spirytusu kontyn-
gentowego zostać podwyższony z 90 h na
1 K 40 h, od ekskontyngentowego z 1 K 10 h
na 1 K 64 h. Ponieważ z litra spirytusu robi
się mniej więcej 4 litry wódki, przeto litr
wódki zostałby podrożony o 12—13 h. W dro-
bnej sprzedaży oznaczałoby to podrożenie
kieliszka wódki o centa.

Natomiast pod innym względem różni się
najnowsze przedłożenie od pierwotnego pro-
jektu Korytowskiego: mianowicie w tej czę-

ści, która się dotyczy podarunków dla
kapitału gorzelniczanego. Albowiem
gorzelnicy byli niezupełnie zadowoleni z przed-
łożenia Korytowskiego. P. Biliński stara się
tedy zasłużyć na ich wdzięczność.

Jak wiadomo, otrzymują właściciele go-
rzelni podarunki w trzech formach.
Pierwszy i największy podarek tkwi w t.
zw. kontyngentowaniu. Podatek wód-
czany wynosi obecnie 1 K 10 h od litra spi-
rytusu. T. zw. kontyngent, t. j. 1,017,000
hektolitrow, jest jednakowoż mniej opodatko-
wany, mianowicie po 90 h od litra. Ponie-
waż zapotrzebowanie jest większe niż kon-
tyngent, a to, co się ponad kontyngent pro-
dukuje, jest wyżej opodatkowane, przeto go-
rzelnicy sprzedają i owe 1,017,000 hektoli-
trów po tej samej cenie, co spirytus poza
kontyngentem, t. j. jak gdyby były opo-
datkowane po 1 K 10 h, podczas gdy w
rzeczywistości płać tylko 90 h podatku od
litra. W ten sposób otrzymują gorzelnicy,
obdarzeni udziałami w kontyngencie, zysk
dodatkowy po 20 K od hektolitra, czyli
ogółem od całego kontyngentu 20,340,000 K.
Już Korytowski proponował podwyższenie
podatku kontyngentowego tylko o 50 h, a
poza kontyngentowego o 54 h. Różnica mię-
dzy wyższym a niższym podatkiem wzro-
słaby z 20 h na 24 h. A zatem zysk do-
datkowy gorzelników od hektolitra spirytusu
kontyngentowego wzrósłby z 20 K na 24 K,
czyli cały zysk dodatkowy gorzelników na
kontyngencie zwiększyłby się na 23 688,000 K,
t. j. o 3,348,000 K. Państwo, które gorzelni-
kom gwarantowało dotąd pewny zysk do-
datkowy w kwocie przeszło 20 milionów, ma
obecnie ten podarek zwiększyć jeszcze o
przeszło 3 miliony koron!

Dla tego podarunku szukał Korytowski przy-
najmniej wymówki. Mianowicie gorzelnie rol-
nicze otrzymują nietylko udziały w kontyn-
gencie, lecz nadto jeszcze t. zw. bonifi-
kacye, czyli wprost premie z pieniędzy po-
datkowych. Korytowski chciał te premie, które
obecnie wedle wielkości danej gorzelni wy-
noszą 6 do 10 K od hektolitra, zniżyć o 4 K.
Podwyższenie ukrytych w systemie kontyn-
gentowym premij o 4 K miało znaleźć uspra-
wiedliwienie w zniesieniu tych jawnych premij
o taką samą kwotę. To jednak nie podobało
się gorzelnikom. P. Biliński uległ ich życze-
niom już w swoim pierwszym przedłożeniu
wódczanem; podtrzymał on tedy podwyż-
szenie premii kontyngentowej o 4 K, ale bo-
nifikacye chce zniżyć tylko o 3 K, czyli dać
o koronę wyższe od proponowanych przez
Korytowskiego, na pięć najbliższych kampanij
gorzelniczych.

**Towarzysze! Agitujcie za prasą robo-
tniczą! Żądajcie wszędzie „Naprzodu“.**

Wielki Kraków.

Podajemy tu najważniejsze przepisy świeżo
sankeyonowanej ustawy o Wielkim Krakowie.

Przyłączone gminy.

Wcielone zostały do Krakowa następujące
gminy: 1) położone w powiecie krakowskim
gminy: Półwieś Zwierzynieckie, Zwierzyniec,
Czarna Wieś z Kawiorami, Nowa Wieś Na-
rodowa, Łobzów, Krowodrza, Grzegórzki,
Piaski, część Prądnika Białego (znajdująca się
po prawym brzegu potoka Sudół), część Prąd-
nika Czerwonego (leżąca po prawym brzegu
Białuchy), wreszcie z Olszy (przysiółka Prąd-
nika Czerwonego) część po obecny wał for-
tyfikacyjny; oraz obszary dworskie: Półwieś
Zwierzynieckie i Zwierzyniec.

2) Położone w powiecie podgórskim gminy:
Zakrzówek z Kapelanką i Dębni, oraz
obszary dworskie: Zakrzówek, Kapelanka i
Dębni z Rybakami.

Rada miejska.

Artykuł XI przedstawia skład przyszłej
Rady Wielkiego Krakowa w następujący
sposób:

Rada miejska składa się z 83 członków
(radców miejskich). Z powyższej ilości człon-
ków Rady miejskiej wybierają wyborcy za-
mieszkali na terytorium Krakowa, jakie
istniało przed obecnie dokonaniem przyłącze-
niem sąsiednich gmin i obszarów dworskich,
72 radców, a wyborcy zamieszkali na tery-
toryach przyłączonych obecnie do Krakowa
gmin i obszarów dworskich 11 radców.
W szczególności zaś wybierają wyborcy za-
mieszkali na terytorium dotychczasowej
gminy: Zakrzówek z Kapelanką 1 radcę, Dę-
bniki 1 radcę, Półwieś Zwierzynieckie 1 radcę,
Czarna Wieś z Kawiorami 1 radcę, Nowa
Wieś Narodowa 1 radcę, Łobzów 1 radcę,
Krowodrza 2 radców, część Prądnika Biał-
ego, Czerwonego i Olszy 1 radcę, Grzegórzki-
Piaski 1 radcę.

Prawo wyborcze

do Rady miejskiej mają w gminach wcielo-
nych ci sami wyborcy, którzy dotąd mieli
tam prawo wyborcze do rad gminnych; je-
dnakowoż wykonywać je będą teraz nie w
trzech kołach, lecz w jednym wspólnym kole.

Wyborcy zamieszkali na przyłączonych
do Krakowa obszarach dworskich będą wy-
konywali czynne prawo wyborcze razem z
wyborcami tej gminy, z którą obszar dwor-
ski wspólny nosi nazwę.

W starym Krakowie ordynacya wyborcza
do Rady miejskiej pozostaje i nadal niezmie-
niona.

Wybory.

Rada miejska, wybrana w starym Krako-
wie urządza dalej, a tylko do obecnych
radców przybędą radcy wybrani w gminach

A. CONAN-DOYLE.

Losy rebelii.

Spolszczył S. Jesień.

66)

Wówczas królewscy poczęli przeć rozbity
oddział na prawo i na lewo, tnąc i bodąc
uciekających już wieśniaków. Rozpoczęła się
bezludna rzeź, której kres położył ogłos
trąbki w szeregach gwardyi. Więc rozpro-
szeni w pościgu żołnierze zgromadzili się
wnet i uformowali na drodze, poczem odje-
chali wolno i zniknęli wprzód, nim z obozu
Monmoutha zdołano wysłać przeciw nim
świeże siły. Wszystko to trwało tak krótko,
że gdyby nie sznur poległych na drodze,
możnaby było własnym oczom nie wierzyć.

Zanim jeszcze błękitna gwardya znikła w la-
sku, dostrzeżliśmy z Rubenem oficera, jadą-
cego za ustępującym oddziałem tak wolno,
jak gdyby odwrót, nawet przed całą armią,
był dlań czemś upokarzającym. Odległość mię-
dzy nim i gwardyą powiększała się coraz
bardziej, lecz oficer nie dbał widocznie o to,
gdyż nie starał się przyspieszyć kroku, oglą-
dając się tylko od czasu do czasu za siebie,
aby sprawdzić, czy nie jest ścigany. Jedną
i tą samą myśl zahłysta równocześnie w glo-
wie Rubena i mojej, i spojrzawszy sobie w
oczy, zrozumieliśmy ją bez słów.

— Tą ścieżką — zawołał Ruben — wydo-
staniemy się od razu za las, przez całą drogę
będąc osłoniętymi.

— Prowadźmy konie, zanim nie staniemy

na pewniejszym gruncie — rzekłem. — Ma-
my wszelkie widoki na to, że zdążymy go
odciąć od chorągwi.

Nie tracąc więcej czasu, poczęliśmy scho-
dzić po pochylej ścieżce, poślizgując się chwi-
lami na mokrej trawie, lecz schodzenie to
nie trwało długo. Gdy tylko stanęliśmy na
równiejszym gruncie, dosiedliśmy w jednej
chwili koni i pomknęliśmy jak wicher przez
lasek ku drodze. Zdążyliśmy na czas, aby
się znaleźć pomiędzy oficerem a oddziałem,
niknącym już na widnokręgu.

Na nasz widok oficer zatrzymał konia i
począł nam się przyglądać w niepewności.
Był to piękny mężczyzna, o twarzy szlachet-
nej, lubo opalonej od słońca, i czarnym wa-
siskiem, podkreślonym do góry. Potem, zmiarko-
wawszy widocznie nasze wrogość, zmiarko-
obnażył szabłę, dobył lewą ręką pistoletu
z olstra i chwyciłszy cugle w zęby, popę-
dził wskok nam na spotkanie. Gdy zrówna-
liśmy się, ciął mnie szabłą i wypalił z pisto-
letu do Rubena. Kula drasnęła jeno policzek
mego towarzysza, pozostawiając na nim czer-
woną pręgę i zasypując mu twarz ziarnkami
prochu. Lecz cięcie, wymierzzone mi, zawio-
dło, ja zaś objąłem oficera ramieniem i zdją-
wszy go z konia, powiodłem przed sobą,
tworząc zwróconego naprzód. Covenant biegi
dzielnie z podwójnym ciężarem; zanim gwar-
dya dowiedziała się o stracie oficera, już my
byliśmy na widoku naszej armii, mimo szar-
motnia się jeńca.

— O mały włos nie dostałem ołowiu do
rozumu — rzekł Ruben, trzymając się ręką
za twarz. — Teraz mam twarz tak utatuo-

waną, że mógłbym uchodzić za młodszego
brata Salomona Sprenta.

— Dziękuj Bogu, żeś nie został zraniony —
odparłem. — Patrz, nasza jazda posuwa się
drogą. Lord Grey sam prowadzi. Zabierzmy
lepiej jeńca do obozu, skoro już tutaj nie nie
możemy naprawić.

— Na rany Chrystusa, zabijcie mnie albo
dozwólcie iść przy koniu! — zawołał ofi-
cer. — Nie przeżyję tego, aby mnie niesiono
jak niemowlę przez obóz chłopstwa na po-
śmiewisko i hańbę.

— Nie, tego nie uczynię z tak dzielnym
kawalerem — odrzekłem. — Daj waś parol,
że nie będziesz próbował uciekać, a wtedy
pójdziesz między koźmi.

— Z miłą chęcią — rzekł oficer, stając na
nogi i poprawiając na sobie pomietę szaty. —
Na Boga, dajcie mi waszmościowie dobrą
nauczkę, abym nigdy nie lekceważył sobie
za bardzo żadnego nieprzyjaciela. Byłbym je-
chał z moim oddziałem, gdybym wiedział, że
mogę wpaść na widetę.

— Byliśmy na wzgórzu, zanimeśmy waści
odciął od gwardyi — rzekł Ruben. — Ale
gdyby waścina kula trafiła mnie o cal bliżej,
to ja byłbym tym odciątnym.

— Gdzież to ja widziałem już waszmo-
ściów? — rzekł oficer, patrząc na mnie
uważnie swymi czarnymi oczyma. — Aha,
już sobie przypomniałem! W zajeździe w Sa-
lisbury, gdzie mój młody kompanion, Hors-
ford dobył miecza na pewnego starego żoł-
nierza, którego był z wami. Nazywam się
Ogilvy. Byłem wtedy rad, żeście waszmo-
ściowie uratowali się od psów. Po waszym

odjeździe doniesiono nam, dokąd jedziecie,
więc ten sam Ogilvy doradził, aby puścić za
wami psy.

— Pamiętam waści dobrze — odparłem. —
Znajdziesz waś w obozie i pułkownika De-
cimusa Saxona, naszego ówczesnego towa-
rzystę. Nie wątpię, że rychło zostaniesz waś
wymieniony za któregoś z naszych żołnierzy,
będących u was w niewoli.

— Ale jeszcze pewniejszem mi się wy-
daje, że rychło postradam życie — odrzekł
oficer z uśmiechem. — Feversham jest tak
zawzięty na rebelizantów, że nie będzie brał
jeńców, a Monmouth zapłaci mu pewno tą
samą monetą. Cóż robić! Takie to już zmienne
koleje wojny, a ja zostanę nie bez racyi uka-
rany za brak żołnierskiej przezorności. Prawdę
powiedziawszy, nie były mi w owej chwili
na myśli bitwy i fortele wojenne, myślałem
o „aqua regia“ i jej działaniu na kruszce,
aż dopiero waszmościowie przypomnieliście
mi o moich żołnierskich obowiązkach.

— Gwardyi już nie widać — rzekł Ruben,
oglądając się za siebie. — Ale ni widać też
i naszych. Ba, a co to za ludzie stoją tam
za rzeką i tam na wzgórzu?

— To jest piechota — odparłem, przyglą-
dając się pilnie z pod dłoni. — Zdaje mi się,
że będzie ze cztery chorągwie. Jest i jazda!
Dla Boga, król nasz powinien jak najrychlej
być o tem powiadomiony.

— Król wie o tem — rzekł Ruben. — Stoi
tam, pod drzewami, otoczony swą radą. Pa-
traj, jeden z nich pędzi ku nam!

(Dalszy ciąg nastąpi).

włączonych. Mianowicie artykuł XIII postanawia:

Wybór członków Rady miasta Krakowa z okręgów, utworzonych z powodu przyłączenia do miasta Krakowa gmin i obszarów dworskich, nastąpi po myśli przepisów tego statutu zaraz po faktycznym przejściu tych gmin i obszarów dworskich pod zarząd gminy miasta Krakowa. Wybrani z powyższych okręgów nowi radcy miejscy pełnić będą swe funkcje aż do najbliższych wyborów do Rady miasta, poczem nastąpią tak na terytorium miasta Krakowa, jakie istniało przed obecnym przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich, jakoteż i na terytorium Krakowa, powstałym przez przyłączenie tychże gmin i obszarów dworskich, nowe wybory w myśl przepisów, zawartych w art. XI tej ustawy.

Wjeście w życie nowej ustawy.

Artykuł XIV stwierdza, że termin, w którym gminy podmiejskie przejdą pod zarząd Rady i magistratu miasta Krakowa, wyznaczy namiestnictwo w porozumieniu z wydziałem krajowym. Z dniem tym przestaną na przyłączonych do Krakowa terytorjach obowiązywać ustawy krajowe, którym one jako gminy wiejskie względnie obszary dworskie i składowe części autonomicznych powiatów podlegały, a natomiast zaczęły obowiązywać ustawy krajowe, którym podlega miasto Kraków. Z dniem powyższym zostaną rozwiązane Rady gminne w gminach, przyłączonych w całości do miasta Krakowa. Do terminu w niniejszym artykule oznaczonego pozostanie w terytorjach do miasta Krakowa przyłączonych nadal w mocy urzędowa działalność c. k. władz państwowych i administracyjnych.

Artykuł XV postanawia, że od chwili wejścia w życie ustawy, zarządy gmin w całości przyłączonych nie mogą bez zgody prezydenta krakowskiego zaciągać nowych zobowiązań, ani też zawierać umów, któreby pociągały za sobą zmianę w stanie posiadania. Budżety w tym czasie przejściowym na rok następny przez Rady gmin uchwalone, muszą być zatwierdzone przez prezydenta m. Krakowa.

Namiestnictwo i wydział krajowy mają zarządzić, aby działalność urzędów państwowych i autonomicznych w przyłączonych gminach jak najwcześniej przekazana została gminie m. Krakowa w zakresie, statutem tej gminy określonym. Namiestnictwo zarządzi również, aby w miejsce władz państwowych właściwych dotychczas dla gmin przyłączonych, czynności odnośnie objętych c. k. władze państwowe właściwe dla miasta Krakowa. Wydział krajowy wyda odpowiednie zarządzenie, aby majątek i dobro gminne przez gminy w całości do m. Krakowa przyłączone temu miastu inwentarycznie oddane zostały.

Majątek gmin podmiejskich.

Wedle artykułu V. nowej ustawy, gmina miasta Krakowa przejmie prawa i obowiązki gmin w całości przyłączonych, z wyjątkiem praw i obowiązków, wypływających z takich umów, które potrzebują do ważności swej zatwierdzenia przez władze przełożone, a które zatwierdzenia tego do dnia wejścia w życie ustawy jeszcze nie uzyskały. Co do stosunków z gminami, które tylko częściowo przyłączono do Krakowa, obowiązują umowy, zawarte między temi gminami a gminą miasta Krakowa.

Artykuł VIII: Z dniem wcielenia gmin podmiejskich precedzi na gminę miasta Krakowa obowiązek utrzymywania znajdujących się na wcielonem do miasta Krakowa obszarze dróg gminnych i powiatowych, jako dróg gminnych. Z dniem powyższym przechodzi na gminę miasta Krakowa prawo poboru myta, przysługujące dotąd Radzie powiatowej w Wieliczce.

Prawo propinacyjne.

Artykuł IX: Prawo propinacyjne na terytorjach gmin i obszarów dworskich, do miasta Krakowa przyłączonych, pozostaje niezmiennione do końca roku 1910. Po tym roku terytoria te podlegać będą przepisom, obowiązującym dla Krakowa.

Ustawa budowlana.

Artykuł X zapowiada: W sprawie przepisów budowlanych dla terytoriów gmin podmiejskich wydane zostaną w drodze ustawy krajowej osobne postanowienia z uwzględnieniem zawartych umów i stosunków miejscowych. Do czasu ustawodawczego uregulowania powyższych stosunków obowiązywać będzie w przyłączonych terytorjach ustawa budowlana dla miasta Krakowa z następującymi wyjątkami:

1. Istniejące dotąd na obszarze przyłączonych gmin nieogrodzone pokrycia dachów winny być w ciągu lat 15, licząc od dnia wejścia w życie tej ustawy zamienione na ogrodzone.

2. Na obszarze gminy Zwierzyniec wolno będzie przez 20 lat stawiać domy parterowe. Również na folwarku Zwierzynieckim stawiać będzie wolno parterowe domy, jednak tylko dla służby folwarcznej i klasztornej.

3. Rada miasta Krakowa jest upoważniona do wydania, z uwzględnieniem zawartych umów i miejscowych stosunków, przejściowych przepisów co do urządzenia, względnie przebudowy istniejących budynków mieszkalnych i gospodarczych.

wych przepisów co do urządzenia, względnie przebudowy istniejących budynków mieszkalnych i gospodarczych.

Mowa bar. Bieniertha o sytuacji.

Wiedeń. Izba panów załatwiła wczoraj bez dyskusji szereg projektów ustaw, między innymi ustawę w sprawie uznania permanencyi komisji ubezpieczenia społecznego Izby posłów.

W dyskusji zabrał głos prezydent ministrów bar. Bienierth, który szczegółowo omawiał wewnętrzne polityczne kwestie, podnosząc, że przeciw obecnemu systemowi prowadzi się zaciętą walkę. Przy ocenie tego systemu w pierwszej linii wchodzi w rachubę kierujące zasady rządu, które polegają na tem, że rząd chce przestrzegać w pełni zupełnej bezstronności i rzetelności administracji państwowej, chroniąc ją przed wpływem narodowych stronnictw i prowadząc je ściśle obiektywnie na czysto rzeczowej podstawie w interesie dobra publicznego. (Potakiwania). Sprawowanie władzy przez mężów zaufania parlamentarnej większości byłoby z pewnością bardzo pożądanem. Aby atoli umożliwić owocne współdziałanie zastępców stronnictw w rządzie, trzeba przedewszystkiem omówić rzeczowe podstawy.

Bienierth gotów ustąpić.

Mówiąc o walce przeciw obecnemu rządowi, oświadcza prezydent ministrów, że ani on sam, ani jego koledzy nie starają się bynajmniej za wszelką cenę utrzymać się przy władzy. Nasze osoby — mówi minister — z pewnością nie stawiały zapory przywróceniu ładu i gdybyśmy mieli pewność, że jeżeli tylko ustąpimy, wszystko powróci do normalnego stanu, to nie byłoby mnie dzisiaj w Izbie. Jednakże nie z powodu kwestyi osobistej, ale skutkiem następstwa historycznych procesów cierpi państwo i parlament, gdyż przyszły gabinet musiałby także próbować ugody między zwalczającymi się nawzajem narodami. Także stałość administracji, tak wielce pożądana, cierpi skutkiem ciągłych zmian osobistych na kierujących stanowiskach.

Polityka antysłowiańska.

Z szeregu zarzutów, podniesionych w ostatnim czasie, a mianowicie zarzutów co do rzekomego antysłowiańskiego usposobienia i wykonywania administracji wyjmuję dwa oskarżenia, a mianowicie: 1) rzekome uprzywilejowanie niemieckich żywiołów przy krajowych i państwowych urzędach i zakładach w Czechach i na Morawach, oraz 2) rzekome ukrócenie praw narodu czeskiego pod względem języka. Co do pierwszego zarzutu oświadczył prezydent ministrów, że nie zna żadnych specjalnych krajowych kategorii urzędników, zna on tylko c. k. austriackich urzędników państwowych, dla których główną miarą urzędowania jest zaprzysiężony obowiązek. Co do ich użycia miarodajnymi są wyłącznie ich zdolności służbowe i ich użyteczność.

Tak samo bezpodstawnym jest drugi zarzut, gdyż propozycje uczynione przez rząd, które mogą ulec zmianie, mają stanowić tylko podstawę obrad. Normują one dla obu stron równe prawa, a nawet ustawowe ustalenie wewnętrznego czeskiego języka urzędowania, przez co pragnienie serca czeskiego narodu będzie urzeczywistnionem. Ta propozycja bezwarunkowo nie może być interpretowana jako objaw nieprzyjaznego usposobienia rządu wobec tego narodu.

Rząd a parlament.

Oprócz nieprzyjazni dla Słowian, zarzuca się także rządowi nieprzyjazne stanowisko wobec parlamentu; wielu twierdzi, jakoby rząd planowo pracował, aby wyłączyć Izbę posłów. Gdyby to faktycznie miało miejsce, to rząd mógłby z całem wewnętrznym zadowoleniem przyglądać się, jak stronnictwa parlamentarne same się osłabiają. Zawsze i wszędzie przy współdziałaniu pojedynczych wielkich stronnictw ponawiane bywają próby usunięcia przeszkód, które stoją na drodze owocodajnej pracy drugiej Izby tej Rady państwa. Z pewnością wysoka Izba nie będzie odemnie żądała, abym już teraz mówił o treści tych pertraktacji. Rząd w granicach możliwych dla swego działania występował zawsze za uruchomieniem parlamentu, a czynił to, ponieważ niewzruszenie żywi nadzieję, że parlament sam się opanuje i powróci do wypełniania swoich wielkich zadań. Zwrot ten jednakże wymaga założenia, że stronnictwa zrezygnują ze stosowania przysługującej im bronii obstrukcyj, dla dobra parlamentu, co do którego istnienia wszystkie stronnictwa są równomiernie interesowane. Muszą one porzucić stosowanie wstrzymywania życia konstytucyjnego jako środka walki. Ta rezygnacja jednakże z obstrukcji może tylko

wtenczas nastąpić, jeżeli wszystkie narodowe stronnictwa opuszczą coś ze swoich żądań pozytywnej i negatywnej natury. Muszą one zawierać kompromisy i je dotrzymywać przy wszystkich pośredniczących akcjach rządu. Wyłącznie jednak samych stronnictw działem może być kompromis narodowy.

Materiał do pracy.

Projekty ustaw, które przedłożone zostały Radzie państwa, otwierają pole bogatej, owocodajnej pracy. Gospodarcza pomyślność i praca dla ogółu, albo też dalsze trwanie stanu wojennego i podkopywanie powagi parlamentarizmu: są to dwie możliwe alternatywy. Uważałbym za wielkie nieszczęście dla państwa, gdyby wybrani zastępcy ludów poszli drugą drogą, przez co staliby się także zbytecznymi dla ludów, gdyż dawne historyczne doświadczenie poucza, że czynnik polityczny, który sam się wyłącza z życia publicznego, naraża się na utratę swego wpływu. — Powiedzieć to jeszcze raz otwarcie i z całym naciskiem, uważałem za mój obowiązek.

Usiłowania około uruchomienia parlamentu.

Keło polskie a Unia słowiańska.

Wiedeń. „Polnische Korresp.“ ogłasza następujący komunikat: Wczoraj wieczorem prezydium Koła polskiego miało podać do wiadomości Unii słowiańskiej uchwały niemieckiego komitetu wykonawczego i na tej podstawie toczyć się miała ewentualnie dalsza dyskusja. Ponieważ jednak uchwał niemieckiego komitetu wykonawczego prezydium Koła polskiego do wieczora nie otrzymało, nie mogła się odbyć nad temi merytoryczną dyskusja. Tylko kilku obecnych w Izbie kierujących członków Unii słowiańskiej zjawili się w lokalu Koła polskiego i przeprowadziło nieobowiązkową dyskusję z obecnymi członkami parlamentarnej komisji Koła polskiego nad sytuacją, przyczem ani wniosków nie stawiano, ani uchwał nie powzięto.

Uchwała Rusinów.

Wiedeń. Jedna z korespondencji parlamentarnej ogłasza komunikat klubu ruskiego, który obradował wczoraj nad parlamentarną sytuacją pod przewodnictwem posła Konstantego Lewickiego. W dyskusji jednogłośnie stwierdzono, że trwanie obecnego systemu rządowego równa się szkodzie narodowej większości ludów tego państwa. Rozwiązanie przesilenia parlamentarnego jest więc niemożliwem, dopóki system ten trwa. Szczególnie uważano się, że rząd nie uczynił niczego dla rozwiązania kwestyi ruskiej w Galicji, wobec czego Rusini nawet w sejmie musieli chwycić się z konieczności obstrukcji. Omawiano następnie taktykę, jaką klub ruski ma zachować wobec stronnictw większości parlamentu i wobec rządu.

Stanowisko Unii słowiańskiej.

Wiedeń. „Slavische Korrespondenz“ ogłasza oświadczenie posłów Pacaka i Sustersicza, którzy ze względu na doniesienie jednego z dzienników wiedeńskich, iż do rąk prezydium Koła polskiego nadeszło wczoraj pismo, podpisane przez pojedynczych członków Unii słowiańskiej, między innymi przez Pacaka i Sustersicza, oświadcza, że ani listu takiego nie podpisali, ani nie przesłali prezydium Koła polskiego dokumentu, któryby zawierał propozycje.

Stanowisko Niemców.

Wiedeń. Według komunikatu „Deutsch. Nat. Korrep.“, na zaproszenie prezesa Koła polskiego odbyła się konferencja prezydium niemieckich stronnictw wolnomyślnych z prezydium Koła polskiego. Dr Głabiński przedłożył posłom rozmaite propozycje, które zostały przyjęte do wiadomości. Niemiecysłownie wolnomyślni obstawiali naturalnie na zajmowanym dotąd stanowisku i porozumiały się z chrześcijańsko-społecznym stronnictwem co do wspólnego postępowania.

Wczoraj po południu odbyła się konferencja prezydium chrześcijańsko-społecznego stronnictwa z niemieckim komitetem wykonawczym pod przewodnictwem dra Sylwestra, na której poddano dyskusji przedłożone przez prezydium Koła polskiego propozycje. Na konferencji tej ze wszystkich stron dano wyraz przekonaniu, że należy trwać na dotychczasowym zasadniczym stanowisku.

Obrady, których nie ukończono, prowadzone będą dzisiaj w dalszym ciągu.

Propozycje dra Głabińskiego.

Wiedeń. Organ młodoczechów „Narodni Listy“ ogłasza propozycje, uczynione przez dra Głabińskiego Unii słowiańskiej. Dr Głabiński miał żądać, aby Unia zgodziła się na uchwalenie prowizoryum budżetowego, później nastąpi rekonstrukcja gabinetu, względnie że rekonstrukcja nastąpi między pierwszym a

drugim czytaniem prowizoryum budżetowego. Koło polskie miało się zobowiązać złożyć w Izbie oświadczenie, że żąda dymisji gabinetu.

Ze strony niemieckiej zaprzeczają, jakoby dr Głabiński taką propozycję uczynił.

Przyboczny żyd-prowokator pogromczyka Tołmaczowa.

Ośławiony naczelnik Odessy generał Tołmaczow, będący obok naczelnika Jałty Dumbadze najbardziej skrajnym czarnoseńcem, obdarzonym wszechwładzą administracyjną — odbywał często konferencje z niepozorną figurą o wybitnie semickich rysach: był to niejaki Blitz z pseudonimem Mitrallieja, szpieg i prowokator generalski, grasujący wśród anarchistów odeskich. Oczywiście, iż historią tego szpiega i zdemaskowaniem zajął się był Burcew: do rąk jego wpadły nawet krótkie bilecki Tołmaczowa, zapraszające Blitz na wieczorną herbatkę, a podpisaną „Oddany Panu I. Tołmaczow“.

Oprócz „papierków kolorowych“, często-kroć wręczanych Blitzowi po takich pogawędkach — miał on przyobiecane przez Tołmaczowa posadę w szpitalu żydowskim. Alieci p. Blitz począł się skarżyć, że zachorował na płucę — chciał wyjechać za granicę — do Paryża: posłał żonę do generałostwa. Obiecano mu tam pomoc na drogę i na czas pobytu we Francji. Prawną trudność mogło następczo to, iż właśnie p. Blitzowa, która chciała koniecznie towarzyszyć mężowi w podróży, była uwikłana w proces „bombistów“ w Mińsku. Ale „oddany“ oboju generał Tołmaczow nie omieszczał wiernej małżonce wystawić — fałszywego paszportu... W Paryżu na nazwisko p. Blitz przychodzili od czasu do czasu czełki z Odessy — z „poleceńia gradonaczelnika“ — z podpisem K. Auszew, ul. Deribasowskaja; ale p. Blitzowi widocznie nie starczyło tych pieniędzy, wysyłanych przez zacnego druha; skrzętny Burcew wykopał list, pisany przezeń do rosyjskiego popa w Paryżu, a naciągający tego sługę bożego na pomoc w nieszczęściu.

List ten dowodzi, że ów szubrawiec, szpicel i przyjaciel Tołmaczowa posiadał nie tylko sporo sprytu, lecz i humoru. Podajemy zeń głównejsze ustępy: „Pierwsze wrażenie, wywołane zetknięciem się mojem z Waszą Wielebnością było takie, że widzę przed sobą osobę nie specjalnie dobrą, lecz za to bardzo mądrą i jako taką — przyzwyczajoną spoglądać na ludzi, jako na łotrzyków Boga Pana naszego. Zapewne, jest to słusznem, lecz bywają wyjątki. Mam honor poczytywać się za taki. Zwracam się, Ojczy, z prośbą podania mi istotnej pomocy, a nie dobroczynnej plwocinki. Chcę widzieć pasterza Chrystusowego, nie zaś opancerzone serce dyplomaty. Mam prawo do pomocy, gdyż musiałem zbiedz z Odessy, gdzie oddawałem usługi władzom w walce z anarchistami. I jeżeli Wasza Wielebność niesie pomoc bezpaszportowcom i różnego rodzaju prostytutom ludzkiej czułości, to ja człowiek, względnie uczciwy, mam prawo do poparcia rosyjskiego rządowego Towarzystwa. Ze jestem żydem — niech to Waszą Wielebność nie zraża. Chciałem przyjąć chrzest święty, lecz odeski generał-gubernator, Tołmaczow, odradził mi dla uniknięcia do czasu — komentarzy“.

List ów kończy się następującym zwrotem:

„Kończcie, a będą wam otworzone... drzwi na ulicę. Spodziewam się, że ten symbol wiary filantropijnej nie będzie zastosowany do mnie; że uzyskam pomoc w tej mierze, jaka mi jest potrzebna“. Następuje podpis: z szacunkiem Józef Blitz, Bulwar Rochechouart 10.

KRONIKA.

Kraków, 19 listopada.

Nowiny krakowskie.

Początek zimy. Wczoraj rano po raz pierwszy śnieg oblał dachy domów i ulice, stał jednak zupełnie w parę godzin. Dzisiejszej nocy padł znowu śnieg, a ponieważ równocześnie chwycił mróz, przeto śnieg utrzymał się na dachach i ulicach i dopiero w samo południe tając zaczął pod wpływem promieni słonecznych.

Przyszła zima — ciężki czas dla ubogiej ludności, której przybywa wydatek na opał, ciężki czas dla robotników budowlanych, dla których zaczyna się przymusowe wakacje.

„Artystyczny wieczór Słowackiego“ urządza sekcja biblioteczna Uniwersytetu ludowego. Na całość tego oryginalnego wieczoru złożą się: odczyt p. W. Feldmana p. t. „Słowacki Eolion“ i interpretacje art. dram. pp. Orleń-

kiej i Zelawskiego „Natchnienia i poety”, pp. Malinowskiej i Zelawskiego „Eoliona i Dziwicy”. Wczoraj odbędzie się w niedzielę 21 b. m. w sali Muzeum techniczno przemysłowego o godz. 4 po południu. — Bilety po 2 K, 1 K, 50 hal. i 30 hal. są wcześniej do nabycia w Czytelni.

Zgromadzenie ludowe zwołuje komitet miejscowy Z. S. D. na niedzielę 21 b. m. o godzinie 7 wieczorem do sali hotelu Kleina przy ul. Gertrudy z porządkiem dziennym: „Obecna sytuacja w parlamencie a stanowisko klasy robotniczej”, referować będą tow. poseł Daszyński i dr Drobner.

Strajkujący Introligatorzy krakowscy urządzają w sobotę 20 b. m. o godz. 8 wieczór w lokalu Związku robotniczego (Wiślna 5, I) wielką zabawę taneczną z urozmaiconym programem.

W Stowarzyszeniu drukarzy i litografów „Ognisko” (Rynek główny l. 12) odbędzie się dla członków i ich rodzin w niedzielę 21 b. m. wieczornica towarzyska urozmaicona przedstawieniem amatorskim i tańcami. Początek o godz. 7 wieczorem.

Wczorajsza rozprawa przeciw Izraelowi Mendlowi i Samuelowi Königsbuchom oraz Franciszkowi Cebuli o oszustwo zakończyła się wyrokiem uwalniającym wszystkich oskarżonych.

Zagadkowe brylanty. Wczoraj donieśliśmy o aresztowaniu Maryi Kozłowskiej z Pękowic, która chciała spieniężyć 2 brylanty wartości 4000 koron. Sprawa wedle wyniku śledztwa przedstawia się tak: Kozłowska przed kilku dniami sprzedała zegarmistrzowi P. przy ul. Sławowskiej brylant wartości 2000 koron za 1 kor. 60 hal. Gdy wróciła do domu, mąż zabił jej wyrzuty, że tak tanio sprzedała. Wczoraj Kozłowska przyszła z takim samym brylantem do zegarmistrza Zimmermana przy ul. Grodzkiej, ale p. Z. wezwał interwencję policji. Kozłowska podała, że brylanty znalazła w Sukiennicach, to że dzieci znalazły je na pastwisku.

Policja przytrzymała ją w areszcie i wdrożyła poszukiwania za właścicielem brylantów.

Wielka krazioła na poczte pruskiej. Dyrekcja poczt w Opolu na Śląsku górnym zawiadomiła tutejszą policję, że 16 b. m. na dano na pocztę w Koźlu paczkę zawierającą 9500 marek w banknotach i monecie srebrnej; paczka ta została na stacyi w Kandrzyńcu skradzioną.

Hyena sklepowa. Od kilku dni uwijała się po sklepach młoda, elegancko ubrana kobieta, która, korzystając ze ścisłości, kradła co się dało. Wczoraj przychwycono ją na gorącym uczynku w sklepie Schreibera przy ul. Florjańskiej w chwili, gdy pewnej pani skradła torebkę wartości 60 koron z zawartością 10 koron. Okazało się, że jest to 23 letnia Miłobalina S. z Doliny, zamieszkała w Podgórzu.

— Repertuar teatru miejskiego.

Piątek: „Ziemia”.
Sobota: „Gromiwoja”, komedia w 4 aktach Arytostafesa (tłóm. E. Żegoty-Cieglewicz).
Niedziela o godz. 3 po południu: „Pan Damazy” (sceny zniozone do połowy).
Niedziela o godz. 7 1/2 wieczorem: „Gromiwoja”.
Poniedziałek: „Gromiwoja”.
Wtorek: „Gromiwoja”.
Środa: „Król”.
Czwartek: „Gromiwoja”.
Piątek: „Lady Frederick”.
Sobota: „Sędziowie”, tragedia w 2 odsłonach St. Wyspiańskiego; „Panna męzka”, komedia w 3 aktach J. Korzeniowskiego.

Niedziela o godz. 3 po południu: „Żołnierz królowej Madagaskaru”.
Niedziela o godz. 7 1/2 wieczorem: „Sędziowie” i „Panna męzka”.
Poniedziałek: „Noc listopadowa”.

— Repertuar teatru ludowego.

Piątek: „Dom wariatów”.
Sobota: „Zmartwychwstanie” (nowość).
Niedziela po południu: „Sztęgar”.
Niedziela wieczór: „Zmartwychwstanie”.

— Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza (ul. Szewska 16, I p.).

Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 5—9 w dni powszednie. — Czytelnia czasopism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9 codziennie. — Biuro otwarte od godz. 6—8 w dni powszednie.

W sali Muzeum techniczno przemysłowego (ulica Franciszkańska) w sobotę o godzinie 7 wieczorem: p. Michał Sokolnicki: „Wstęp do rewolucji francuskiej”.

W sali Tanich domów przy ul. Bocheńskiej o godzinie 8 wieczorem (za wstępem 10 h) w sobotę: p. Baścik: „Jak chronić się od gruźlicy”.

Z kraju.

Z Mielca piszą nam: Na odbytej 18 b. m. rozprawie skazał tutejszy sąd Feliksa Brożonowicza, burmistrza miasta Mielca, na miesiąc aresztu, a tegoż brata Piotra Brożonowicza na sześć tygodni aresztu, za przekroczenie z § 411 u. k., którego obaj dopuścili się na osobie zastępcy geometry, Julianie Kolmanie, w sklepie J. Łojczyka w Mielcu. — Prokurator sklepu Jan Łojczyk został również za powyższe przekroczenie skazany na karę aresztu przez 5 dni z zamianą na grzywnę w kwocie 100 K, natomiast burmistrzowi Brożonowiczowi i tegoż bratu sędzia aresztu na grzywnę nie zamienił.

Feliks Brożonowicz znany jest ze sprawy ostatnich wyborów do Rady państwa, przy których złamał przyrzeczenie dane Franciszkowi Karasińskiemu, a popierał kandydaturę konserwatysty dra Antoniego Górskiego, a że miał rozsiewać przeciw Franciszkowi Karasińskiemu fałszywe pogłoski, przeto go ten ostatni, jak w swoim czasie donosiliśmy, skarżył o przekroczenie z § 6 ustawy o ochronie wyborów. Feliks Brożonowicz został od przekroczenia o ochronie wyborów wprawdzie uwolniony, doczekał się jednak, że w niedługim czasie za urządzenie napadu i pobicie Kolmana skazano go na miesiąc aresztu. Przy wymiarze kary uwzględnił sędzia jako obciążenie tę okoliczność, że F. Brożonowicz zamiast przestrzegać porządku w mieście, do czego jako naczelnik gminy jest powołany, sam bitkę urządził.

O katastrofie kolejowej pod Turką, o której wczoraj doniósł telegram, donoszą następujące szczegóły: We środę po południu wyjechała z Sianek dreżyna, na której siedzieli: inżynier Eliaz Graubard, banmistrz Paziuk i Bajera oraz kilku robotników kolejowych. Przed stacją Sokoliki, gdzie tor robi zakręt, najechała na dreżynę lokomotywa, pechając przed sobą 5 wagonów towarowych. O wstrzymaniu w tem miejscu nie mogło być mowy, gdyż tor w tem miejscu jest spadzisty. W jednej chwili pociąg wpadł na dreżynę. Graubard usiłował zeskoczyć, ale zderzaki pociągu wyłaziły go i odrzuciły na tor, raniąc go śmiertelnie. Odzyskawszy na chwilę przytomność, zaczął dyktować testament, ale przy słowach „moje dzieci...” zemdlął. Przewieziono go do Turki, gdzie w kilka godzin zmarł.

Drugi zabity jest robotnik Wiadrowski, skonał w kilka minut po wypadku. Banmistrz Paziuk ma złamaną prawą nogę, banmistrz Bajera doznał tylko lekkich stłuczeń, taksamo pozostali 4 robotnicy.

Winę tego wypadku przypisują zmarłemu Graubardowi, który nie zawiadomił urzędnika ruchu w Stankach, że wyjeżdża dreżyną na tor.

Morderstwo w Hołosku wielkiem. W nocy na poniedziałek w Hołosku wielkiem, pod Lwowem dokonano morderstwa na osobie Mikołaja Tyczyńskiego, wdowca, gospodarza miejscowego, liczącego około 50 lat. Znalezione go na drodze w agonii. Na głowie miał dwie rany, zadane prawdopodobnie siekierą, sięgające aż do mózgu. W poniedziałek rano zmarł Tyczyński, nie odzyskawszy przytomności.

Sprawa morderstwa jest tajemniczą. Przypuszczają, że dokonano zbrodni na tle miłosnym. Tyczyński starał się o względy 32 letniej wdowy Maryi Kasprończowej, gospodyni w Hołosku, o którą starali się równocześnie inni. Być może, że rywale usunęli Tyczyńskiego w taki radykalny sposób. Jest też podejrzenie, że zbrodni dokonali dwaj bracia Kasprońcy, pasierbowie Kasprończowej. Przypuszczają, że jeżeli oni dokonali morderstwa, uczynili to dlatego, aby majątek macochy nie przeszedł w ręce przyszłego jej męża. Aresztowano kilka osób. Śledztwo dalsze w toku.

Z zaboru rosyjskiego.

Rugowanie urzędników-Polaków z kopalni na Ukrainie i Litwie. Dzienniki warszawskie donoszą: Obiegła pogłoska, że w ślad za usunięciem urzędników Polaków z kolei południowo-zachodnich, nastąpi usunięcie ich z kolei północno-zachodnich. Wszysey telegrafisci Polacy w liczbie 160 mają być usunięci niezwłocznie, po nich zaś ulegną temuż losowi urzędnicy Polacy w służbie ruchu, drogi, remontu i materiałów.

Skutki rewizji Garina. Onegdaj w pokojach umebowanych przy ul. Nowy Świat w Warszawie otrul się urzędnik intendatury Wiktor Ałanicki.

Napad bandycki. Z Pruszkowa pod Warszawą donoszą: Onegdajszej nocy we wsi Skorosze pod Pruszkowem trzech zamaskowanych bandytów napadło na dom Jana Chuszcza. Bandyci związali gospodarza, żonę jego, dzieci i służbę i zażądali wydania pieniędzy. Chuszcza uwolnili z więzów i rzucił się na bandytów, usiłując wypchnąć ich z mieszkania. Wówczas jeden z napastników dobył browninga i wystrzałem powalił gospodarza trupem.

Mimo krzyku żony i dzieci zabitego, bandyci splądrowali całe mieszkanie, zabrali trochę kosztowności wartości 80 rubli i 5 rubli gotówką, znalezione w jednej z szuflad, poczem zbiegli.

B. SABRYLSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczek.

Z literatury i sztuki.

Koncert Jakóba Thibaud. Dwa ostatnie dni przyniosły przypadkowo ciekawe zestawienie dwóch kierunków gry skrzypcowej: wirtuozowskiego i artystycznego. W jeden wieczór mistrz techniki, jej akrobata nieprześcigniony, Kubelik, w drugi — artysta pełen siły i męskości, a zarazem uczuciowości i subtelności ekspresji w grze — Thibaud. To też na tamtego biegłą tłumy, tutaj sala wprawdzie nie zapelniona po brzegi, ale za to atmosfera taka ciepła, audytorium czujące i rozumiejące artystę.

Znane są zalety gry Thibauda już z zeszłorocznego koncertu, powtarzać ich nie trzeba, wystarczy stwierdzić, że artysta nie z nich nie stracił, ale owszem ton jego jeszcze zmęśniał, kantylena stała się pełniejszą, nie tracąc na miękkości. Czy gra klasycznego Händla, czy uczuciowego, a zawsze melancholijnego Mendelsohna, czy wreszcie mistrzów staroświeckich lub Rondo Saint Saensa, tak samo ujmując, olśniewa i grzeje. Nie pomylił się krytyk paryski Ballaigne, gdy młodego jeszcze Thibauda nazwał „skrzypkiem par excellence, tego szlachetnego, a rzadkiego typu: artystów-poetów”.

Siłą pomocniczą była p. Lange-Wysocza, znana i przyjęta przychylnie roku zeszłego. Chociaż produkcyę wczorajsze były prawie bez zarzutu, mamy wrażenie, że artystka była wczoraj niedysponowaną.

Tadeusz Chazewski.

Z wystawy. Staraniem Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych nowo urządzona wystawa na czas od 19 listopada do 15 grudnia, obejmuje dzieła malarstwa, rzeźby, rysunku oraz grafiki i przedstawia się nader interesująco.

Malarstwo i rysunek reprezentują: Dyr. Jul. Falat, prof. Jacek Malczewski, prof. Wojciech Weiss, Vlastimil Hofmann, Leonard Strojnowski, Zbigniew Proszko, Marya Niedzielska, Marya Dulebianka, Gustaw Gwoźdecki, Jerzy Karsyniewicz, Marcin Samliki, Władysław Skoczyński i inni. Rzeźby: Prof. Ksawery Danikowski, Jan Szczepkowski i Stanisław Getter; grafiki: Jan Rambowski.

TELEGRAMY

z dnia 19 listopada.

Katastrofa w kopalni.

Wiedeń. Jedna z korespondencji donosi, że poseł Biankini (Chorwat) otrzymał od swego brata dra Biankiniego przebywającego w Chicago telegram kablowy z doniesieniem, że podczas katastrofy kopalnianej w Cherry zginęło wielu Słowaków, Węgrów, Chorwatów i Węgrów. Dr Biankini prosi, aby rząd austriacko-węgierski interweniował w interesie rodzin pozostałych po ofiarach. Poseł Biankini zjawił się u bar. Bienenrtha i prosił o interwencję rządu. Bar. Bienenrth obiecał poczynić natychmiast kroki celem przyjęcia z pomocą rodzinom pozostałym po ofiarach.

Cherry. Trzej inspektorowie górniczy zjechali wczoraj do zrybu i znaleźli wielką ilość trupów.

Przesilenie węgierskie.

Audyencya Wekerlego.

Budapeszt. Węg. b. kor. donosi z Wiednia: Prezydent ministrów dr. Wekerle przybył do Wiednia wczoraj o godz. 1 w południe, a o godz. 2 popołudniu został przyjęty przez cesarza na audyencyi. Audyencya trwała prawie pół godziny. Prezydent ministrów zdał cesarzowi sprawozdanie o konferencyach, które od czasu ostatniej audyencyi prowadził w Budapeszcie oraz referował o kwestjach stojących w związku z przesileniem.

Na skutek dyspozycyi cesarza w pierwszych dniach następnego tygodnia odbędzie się w Wiedniu węgierska rada ministrów pod przewodnictwem cesarza. W naradzie tej wezmą udział wszyscy członkowie gabinetu węgierskiego.

Po audyencyi powrócił dr. Wekerle do pałacu węgierskiego ministerstwa, a o godzinie 4 40 popoł. odjechał z powrotem do Budapesztu.

Sytuacja.

Budapeszt. Organ Kossutha „Budapest”, omawiając sytuację, zajmuje się sprawą bankową i pisze, że o przedłużeniu przywileju bankowego można tylko w tym duchu mówić, iż rozwiązanie kwestyi bankowej wymaga nowej umowy, do której potrzebne są rokowania.

„Budapesti Hirlep” wywodzi, że wiadomość, jakoby rząd miał być już w najbliższym tygodniu zamianowany, jeszcze nie oznacza,

aby przez to rozwikłanie sytuacji było zupełnie ukończone. Nowy rząd będzie tylko w stanie prowadzić rokowania z rządem austriackim z większą powagą, jak rząd dotychczasowy. Tymczasem sejm węgierski stara się o uchwalenie prowizoryum budżetowego do końca kwietnia.

Jak słysząc, hr. Andrassy chce przed radą koronną w Wiedniu być jeszcze na posłuchaniu u cesarza, z czego wnoszą, że hr. Andrassy jest desygnowany na prezydenta gabinetu.

Rozwiązanie sejmu finlandzkiego.

Helsingfors. Sejm został rozwiązany. Nowe wybory rozpisano na 11 lutego 1910, a sejm zbierze się 1 marca 1910 r.

Sobranie bułgarskie.

Sofia. W soboraniu wygłosił minister spraw zagranicznych exposé o polityce zagranicznej, odpierając z całą energią twierdzenia opozycyi, jakoby stosunki z Rosją pozbawione były serdeczności. Stosunki z Serbią są również serdeczne. Utrzymanie konstytucyjnego rządu w Turcji leży w interesie Bułgarii.

Uczczenie Ferrera w parlamencie włoskim.

Rzym. Izba deputowanych podjęła pracę. Dep. Barzilai (republ.) wspominał o straceniu Ferrera i dał wyraz radości, że włoska dusza narodowa okazała zrozumienie i wyraziła ze szlachetnym protestem współczucie dla ofiary idei.

Dep. Bartini imieniem socjalnych demokratów przyłączył się do słów Barzilaia.

Proces o strejk kolejowy.

Ryga. Rozprawa w sprawie strejku kolejowego na linii Ryga—Orzeł w r. 1905 została zakończoną. 60 oskarżonych zasądzono na więzienie od 40 dni do 3 miesięcy, 38 uwolniono.

Powiększenie floty angielskiej.

Londyn. Dzienniki ogłaszają nowy podział floty angielskiej. Wynika z niego, że liczba okrętów wojennych zostanie podwyższoną z 22 na 28.

Parlament belgijski.

Bruksela. W Izbie deputowanych kontynuowano dyskusję nad nową ustawą wojсковą. Izba po burzliwej dyskusyi uchwaliła uwolnić księży i zakonników od służby wojсковej. Dalej uchwalono znieść system zastępców, tak że w przyszłości każdy będzie musiał osobiście spełniać służbę wojskową.

Wybuch wulkanu.

Madryt. Jak donoszą z miasta na wyspach teneryjskich Garachico, utworzył się tam wulkan, który wyrzuca ogromne masy lawy. Wysłano trzy okręty dla niesienia pomocy.

Dymisy gabinetu perskiego.

Teheran. Gabinet podał się do dymisyi.

Budowa olbrzymich okrętów w Ameryce.

Waszyngton. Departament marynarki postanowił zaproponować kongresowi budowę 2 okrętów wojennych o pojemności po 26 000 ton.

* **Poufne zebranie partyjne** odbędzie się w niedzielę 21 b. m. o godz. 10 rano w Związku stow. rob., ul. Wiślna 5. Wstęp za zebranie mają wszyscy towarzysze opłacający podatek partyjny. Wzywa się do liczego udziału. Komitet miejscowy P. P. S. D. w Krakowie.

* **W Rakowicach** w Czytelni robotniczej odbędzie się w niedzielę 21 b. m. odczyt Uniwersytetu ludowego. Mówić będzie p. Wł. Weychert-Szymanowski: „O mieszczańskim i chłopach w Polsce”. Początek o godz. 8 po południu. Wstęp wolny.

* **Wiedeński** oddział Uniwersytetu ludowego imienia A. Mickiewicza zawiadamia, że w niedzielę 21 b. m. o godzinie 3 1/2 po południu w sali restauracji J. Leithnera, I. Auerspergasse 6, odbędzie się odczyt dra Edwarda Goldscheidera: „Współczesna powieść polska”.

Polecamy naszym rodzinom jak najgoręcej

Kolińską domieszkę do kawy.

Do

„ALLIANZ”

akcyjnego Tow. ubezpieczeń na życie i renty w Wiedniu.

Podpisana, której zmarły 31/X b. r. mąż Andrzej Kozak został zaledwie przed **czterema miesiącami** (9/VI 1909) ubezpieczony w Tow. „Allianz”, składa na tej drodze

publiczne podziękowanie

za bezwzględne wypłacenie przez tutejszą filię ubezpieczonej sumy 1000 K i z wdzięcznością Towarzystwo

„ALLIANZ”

wszystkim najuściślej poleca.

Kraków Dędniki, d. 17/ XI 1909.

ul. Podgórska L. 57.

Marya Kozak.

HYGIENICZNE KOŁNIERZE, MANKIETY I POŁKOSZULKI
w najświeższych fasonach znanej firmy MEY I EDLICH.

Są tanie i praktyczne, kosztują tylko tyle co pranie i zaoszczędza się trudu prania. Są higieniczne, nosi się bowiem zawsze nowe. Do nabycia w Krakowie u pp.: Porębski i Zimler, Rynek 8. E. Brandels, Grodzka 61. Wilhelm Rickel, Krakowska 14. M. Wachtel, Szpitalna 2. Łazi. na Galicy: Rzymian Loria, Doboszyński.

DROBNE OGŁOSZENIA

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach” liczymy za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

Stałych zastępców

za miesięcznym stałym wynagrodzeniem w kwocie koron 100 i dobrej prowizji przyjmie pewien wielki, austriacki dom bankowy do sprzedaży prawnie dozwolonych losów na raty miesięczne.

Oferty pod: „Szczęście Życia”, do działu inzeratowego „Naprzodu”, Marka 21.

Miód

patoka deserowy kuracyjny i na święta czysty prawdziwy bez domieszki 5 kg. puszką K 7—, specjal K 7-50, opłatnie wysła Eugeniusz Biliński, właściciel największej galicyjskiej pasieki w Zbarażu.

Agenci

zdolni i uczciwi do sprzedaży maszyn rolniczych dla Galicji i Węgier poszukiwani pod bardzo korzystnymi warunkami.

Zgłoszenia z podaniem dotychczasowego zajęcia: Jan Boduch, Nowy Sącz, wyłączny zastępca i skład z fabryki Ed. Kokora i Ska.

Kancelarya adwokata Sylwestra Richtera w Radomyślu wielkim przyjmie zaraz

koncypienta.**Pieniądze oszczędza**

każdy, kto przy zapotrzebowaniu wszelkiego rodzaju artykułów i podarków okazjnych za żądaniem głównego katalogu z 3000 rycin, który wysyłam **każdemu** darmo i opłatnie C. i k. nadw. dost. Hanns Konrad, Brück Nr. 1597 (Gzechy).

Zaledwie od kilku miesięcy wprowadzony w handel środek odżywczy do pielęgnowania włosów

„SZUM”

pozyskał sobie powszechne uznanie, gdyż znakomicie czyści skórę, zapobiega wypadaniu i siwieniu, niszczy parpę, łuszczenie skóry i działa aseptycznie. Przytem jest tani i łatwy w użyciu.

Pakiet 25 halerzy.

Do nabycia w aptekach i drogueryach

Zawsze wyborna Herbata z Rączką z magazynu **Juliusza Grossego w Krakowie** ..!wszędzie do nabycia!..

L. 99742/1909 B. b.

Ogłoszenie.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że termin nadsyłania prac ogłoszonego konkursu na plan regulacyjny Wielkiego Krakowa zostaje przedłużonym do dnia 1-go marca 1910 roku.

Kraków, 15 listopada 1909.

Magistrat król. stoł. miasta Krakowa.

Prezydent miasta:

Dr. Leo.

5.500

notaryalnie uwierzytelnionych świadectw lekarskich i osób prywatnych dowodzą, że

KAISERA

karmelki piersiowe

z 3-ma jodłami

Kaszel

chrypkę, zaflegmienia, katar i kłuszkę najlepiej usuwają.

Pakiet 20 h. i 40 h.

Puszką 60 halerzy.

Do nabycia w aptekach i drogueryach.

Ciągły rozwój

naszej firmy polega na uznanej **dobroci** naszych fabrykatów i nadzwyczajnej taniości tychże.

Stale ceny są wybite na podeszwach.

Alfred Fränkel sp. kom.

Kraków, Rynek gł. 14
zastępca L. Steigler.

Polecamy kalosze petersburskie po nader niskich cenach.

Najbogatszy wybór bucików, pantofli i trzewików dla dzieci.

Buciki męskie

" "

" "

" "

" "

" "

" "

" "

" "

" "

Buty

na gumach gładkie lub okładane bardzo trwałe z gumami z b. dobrej skóry „Box”, bardzo mocne i tanie do sznurowania ze skóry b. mocnej, eleg. fason, na wysokich lub niskich obcasach do sznur. z b. d. skóry „Box” na wys. lub n. obc. m. fas. ze skóry la Szewro goodyear szyte, na wysokich lub niskich obcasach, najn. fasony ameryk. „American Style” do sznur. lub z gumami, czarne lub złote, nie do zużycia z cholewami w największym wyborze, od Koron 14— do

K 7—

9—

7-50

9-50

13—

16—

24—

Buciki damsk.

" "

" "

" "

" "

" "

" "

" "

" "

" "

Półbuciki

sznur. na wys. lub nisk. obc., nadzw. moc. do codz. użytku sznur. ze znakomitej skóry „Box”, na wys. lub niskich obc., kapki lak. modne fas. „zapięane na wys. lub nisk. obcasach nie do zużycia” sznur., z nadzw. dob. skóry „Box Call”, Goodyear szyte elegancki bucik spacerowy sznur. z najlep. szewro, na wys. lub niskich obcasach b. eleganckie Goodyear szyte zapinane z najlep. szewro Goodyear szyte, b. eleganc. szewr. lub lakier. w różn. fas., najw. wybór od K. 7-50 do

K 6-50

8-50

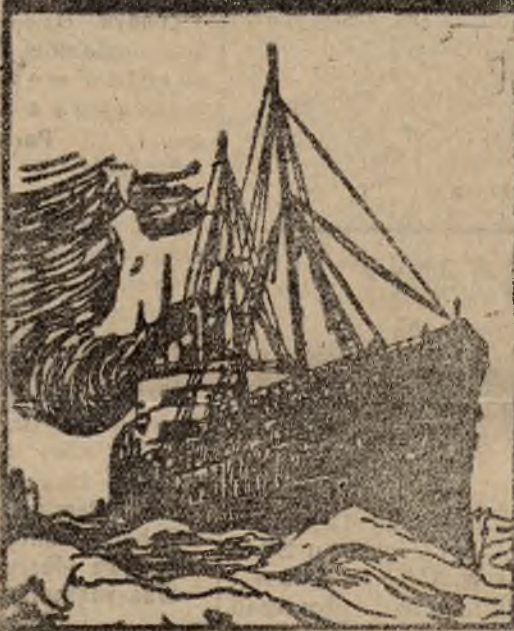
6-80

12—

12-50

13—

12—

ZOFIA BIELSLADECKA

Pylos Wysokość
a. k. Namienności
konieczności

Biuro podróży

Zofia Bielsadecka
Oświęcim (dworzec)

sprzedaje
bilety okrętowe do

Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach. Ceny ścisłe według taryf okrętowych i kolejowych. Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie. Prospekty darmo i opłatnie.

Zalecona przez Towarzystwo lekarskie krakowskie Szczawa alkaliczno-sodowa, zawierająca części składowe chemiczne jak

Woda Bilińska

wyrobu naszego pod kontrolą Komisji przemysłowej Towarzystwa lekarskiego, używaną bywa w zgadze, kurczach i przewlekłych katarach żołądka z dobrym skutkiem.

Do nabycia w aptekach i drogueryach.

K. Rząca i Chmurski w Krakowie

właściciele fabryki wód mineralnych.

Mleczarnia „Zdrowie”

(róg ul. Floryańskiej i św. Tomasza, podaje: Pierogi ruskie i inne leguminy z nabią. Mleko kwaśne z ziemniakami lub z kaszą tatar. Obłady postne. Kakao zdrowotne na mleku i czekoladę. Kuchnia jarska. Sala dla gości. Dzienniki. — Ceny bardzo niskie.

MARMOLADY MORELOWO-POZIOMKOWE I MIESZANE

poleca

WOJCIECH

OLSZOWSKI W KRAKOWIE

MAŁY RYNEK

.. róg ulicy Szpitalnej ..

Metodą Berlitz

udzielają lekcji osobnych oraz zbiorowych.

Anglik Francuz Niemiec Włoch

Ulica Floryańska 25, I. piętro

Prawdziwa wiedeńska harmonijki ręczna, najlepszej jakości i najsolidniejszego wykonania. Nr 17/1, 10 klawiszów, 2 basy, dobrze oprawny miech, silny głos, jasno lub ciemno politurowane pudło, wielkość 36x16 cm jednokładna K 16—.

Ta sama z taśmą do noszenia i z l. jakości głosami stalowymi K 20—. Nr. 110/III 1/4, 19 klaw., 2 rej., 6 basów, wielkość 27x16 1/2 cm, 2-rzęd., to samo wykonanie jak Nr. 17/1 K 18—. Ta sama 33x17 cm K 21—. Z rzemieniami do noszenia każda sztuka o K 2— więcej. **Baz ryzyka!** wymiana dozwolona lub zwrot pieniędzy! Wysyłka za pobraniem przez c. i k. dostawę nadwornego Hanns Konrad, Brück Nr. 1581 (Czechy). Główny katalog z 3000 wzorów na żądanie darmo i opłatnie.

Najlepszy prędko schnący

i dający piękny trwały połysk

Lakier z „Rycerzem” do podłóg

schodów i sprzętów domowych, z fabryki Braci Eisenstädter w Wiedniu, gotowy do użytku we wszystkich kolorach do nabycia wyłącznie w składzie farb i perfumeryi „pod złotą gwiazdą”

L. Weindling, Kraków

ul. Grodzka L. 26. Dom WP. Suskiego. Telefon Nr. 996.

Codziennie wysyłki pocztowe.

Zakład dentystyczny**D. HELSINGERA**

w Krakowie przy ulicy Stradom L. 23

w domu p. Buchnera

wykonuje według metody amerykańskiej specjalne szczęki bez podniebienia, mostki, korony, zęby na śrubkach, jakoteż wszelkie inne w zakres ten wchodzące roboty za cenę umiarkowaną.

Reperacje skutecznie na poczekaniu.

Zamówienia z prowincyi skutecznie odwrotnie.

„Kalo-Wibrator”

przyrząd usuwający radykalnie zmarszczki i złą cerę, działa przeciw bezsenności, wypadaniu włosów, bólu głowy, gardła, żołądka, gośćcowi, chorobom serca i w. i.

Wyłączny zastępca
T. ARMATYS, optyk i mechanik
Kraków, plac Maryacki L. 3.

Ostrzeżenie.

Doszło do naszej wiadomości, że niesumie handlarze sprzedają **obce, liche, w używaniu niebezpieczne** gatunki nafty, podając, jako nafta ta pochodziła z naszej fabryki.

Aby uchronić PP. Konsumentów przed tego rodzaju oszustwem, gotowi jesteśmy na każde zapytanie wskazać najbliższe źródło nabycia naszych robów w stanie niezafałszowanym lub też, gdyby w której okolicy nie było składu naszej nafty, dostarczyć jej bezpośrednio z fabryki.

Prosimy równocześnie w razie dostarczenia kogokolwiek bądź **podejrzaną naftę** pod krywką, że rzekomo pochodzi z naszej rafinerii, o nadesłanie próbek takiej nafty pocztą do nas, przynajmniej o zawiadomienie nas o zasłanym fakcie, byśmy mogli popelnianym **oszustwom** kres położyć. Wszelkie poniesione w takim wypadku koszty natychmiast zwrócimy.

Rafinerya nafty**Adama hr. Skrzyńskiego**

Libusza p. Zagórzany.

Tylko u źródła!**Proszkowe KAKAO**

FABRYKA CZEKOLADY I KAKAO

JAN MICHALIK • KRAKÓW • FLORYAŃSKA

Specjalne cenniki darmo i opłatnie.

Uczeń Akademii handlowej poszukuje lekcji. Łaskawe zgłoszenia pod Leon Kahane, ul. Agnieszki L. 3, II. piętro.

Nauczycielka rządowa wdowa, Poszukuje lekcji lub stosownego zajęcia popołudniowego. Wiadomość w Dziale inzeratowym „Naprzodu”, ul. św. Marka 21.

Do sprzedania duży dywan, 2 łóżka, 2 szafki, materace Wiadomość przy ul. Zielonej 1. 6. oficyny I. piętro do 11 rano.

Na prezenta, na imieniny i wesela fabryczny wyrób tortów pierwszej jakości od 3 zł fantazyjne. . . . 5 zł również ciasta po 6 zł poleca Fabryka wyrobów cukierkowych prowadzona pod osob. zarządem R. Pieczarki Poselska 15, Kraków. Na prowincję zlecenia odwrotnie.